

trindikationer, bivirkninger, forsigtighedsforanstaltninger, dosering og eventuelle advarsler.

Ved lovens ikrafttræden vil der være lægemidler, for hvilke der endnu ikke foreligger et godkendt produktresumé. For sådanne lægemidler må kravet forstås således, at oplysninger i reklamen skal være objektivt korrekte og i overensstemmelse med de oplysninger, Sundhedsstyrelsen måtte ligge inde med, herunder det godkendte indikationsområde.

Adgangen til at fastsætte nærmere regler skal primært anvendes til at udarbejde de mere detaljerede bestemmelser, som kræves for at gennemføre Rådsdirektiv 92/28/EØF. Reglerne vil blive relativt detaljerede, dels af hensyn til gennemførelsen af direktivet, dels fordi afskaffelsen af forhåndsgodkendelseskravet gør en mere præcis regelfastsættelse end hidtil hensigtsmæssig.

Reglerne vil ikke fundamentalt ændre de nugældende krav til og grænser for lægemiddelreklamer. Men der vil blive gennemført en række detailændringer af varierende betydning.

Det vil blive krævet, at reklamer over for offentligheden indeholder et vist minimum af objektive oplysninger, bl.a. om pris, virkning og bivirkninger. Det vil også gælde reklamer f.eks. i radioen eller i form af skilte på jernbanestationer.

En række mere generelt udførte udsagn om lægemidler og lægemidlers virkning vil blive forbudt, ligesom det vil blive forbudt af anvende kendte personer i lægemiddelreklamer.

Der vil blive fastsat meget snævre grænser for bl.a. medicinalfirmaers og -grossisters adgang til at yde gaver og økonomiske fordele, udlodde præmier o.l. til medicinalpersoner. Forbudet vil ikke alene omfatte ydelser af direkte karakter, men også f.eks. vederlagsfrit udlån af EDB-udstyr eller økonomiske fordele bestående i en særligt gunstig forretning af leverandørkreditter eller indeståender hos leverandører, rabatter på medicinleverancer, der ikke er omkostningsbegrundede, o.l., uanset om ydelserne umiddelbart tilkommer medicinalpersoner, eller om de tilkommer foreninger, selskaber e.l., hvori medicinalpersoner har en væsentlig direkte eller indirekte økonomisk interesse.

Det vil tilsvarende blive forbudt medicinalpersoner at modtage ovennævnte ydelser.

Formålet med denne stramning er at sikre, at irrelevante faktorer ikke indvirker på medicinalpersoners valg af lægemidler og leverandører.

I konsekvens af bestemmelserne vil medicinalfirmaer kun lovligt kunne yde – og medicinalpersoner modtage – gaver i form af naturalier af ubetydelig værdi, og kun hvis gaven har forbindelse med udøvelsen af den pågældende medicinalpersons virk-

somhed. Der kan ikke fastsættes en præcis maksimumsgrænse for værdien af sådanne gaver, men overstiger værdien nogle hundrede kroner, vil den under ingen omstændigheder kunne ydes eller modtages lovligt.

Den foreslåede bestemmelse i § 27 forbyder reklame over for offentligheden for receptpligtige lægemidler, lægemidler der ikke bør anvendes uden at patienten har kontakt med en læge, og lægemidler der er omfattet af lov om euforiserende stoffer.

I praksis eksisterer der allerede i dag forbud mod reklame for receptpligtige lægemidler over for offentligheden, idet Sundhedsstyrelsen med hjemmel i bestemmelsen om forhåndsgodkendelse af lægemiddelreklamer og i overensstemmelse med bemærkningerne til den gældende lov har afstået fra at godkende reklamer for receptpligtige lægemidler. Bestemmelsen i nr. 1 vil derfor reelt medføre en tydeliggørelse, men ingen ændring af retstilstanden.

Det har endvidere været Sundhedsstyrelsens praksis ikke at godkende reklamer, hvori det angives, at et lægemiddel er virksomt mod alvorlige sygdomme; det vil som udgangspunkt siges sygdomme, som almindeligvis vil få patienten til at søge læge. Forbudet i bestemmelsens nr. 2 vil indebære, at denne praksis videreføres.

Lægemidler, der er omfattet af lov om euforiserende stoffer, vil formentlig altid være receptpligtige. Det vil derfor allerede af denne grund være forbudt at reklamere for dem.

Enkelte håndkøbslægemidler indeholder ganske små mængder euforiserende stoffer. Det gælder f.eks. Kodimagnyl og Codyl, der indeholder kodein. Netop fordi der er tale om meget små mængder, er lægemidlerne ikke omfattet af lov om euforiserende stoffer. Hvis sådanne lægemidler som følge af ændringer i lovgivningen om euforiserende stoffer blev inddraget under denne lovgivning – uden samtidig at blive gjort receptpligtige – ville det som følge af bestemmelsen i nr. 3 være forbudt at reklamere for dem.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer indholdsmæssigt til den nugældende bestemmelse om, at der kan opnås tilladelse til reklamer for receptpligtige lægemidler m.m. i fagblade for andet sundhedspersonale end læger, tandlæger, dyrlæger og farmaceuter, dvs. f.eks. sygeplejersker. Kompetencen til give sådanne tilladelser foreslås dog overført fra Sundhedsministeriet til Sundhedsstyrelsen.

Der kan umiddelbart reklameres for receptpligtige lægemidler m.m. i fagblade for læger, tandlæger, dyrlæger, farmaceuter og studerende inden for disse fag, idet sådan reklamering ikke betragtes som reklame over for offentligheden.